

Dalszövegek Noelnek

Balogh Bianka Jázmin: Két megtört...

Két megtört szív most egymásra talált
Érzem most már azt a fényt, ami rég elveszett
Mert te vagy az, akit régen kerestem
Te vagy a fényem Flóra

Két megtört lélek most eggyé vált
Úgy szeretném elmondani, amit belül érzek
De félek, hogy csak süket füleket találok
Félek, hogy minden olyan lesz, mint rég

Két megtört ember most egymás kezét fogja
Ketten együtt az egész világ ellen
De a szerelmük sokkal erősebb
Mint bármi más

Fanni Sacerdoss: Summertime hymn

Itt egy új éra, *new me, old spirit*,
Lesz még dal, ami pimaszul pirít,
De ez más: kapum egy ballada,
A *next chapter* főnixtorkú hajnala.

Cukormáz kövül a kötelékre,
Sorsfonál ez, kövesd végre,
Szívtüzet gyújtok, a múltat áthúzó,
A hang benned szóljon, véredben zúgjon!

Itt egy új lány, más *than the others*,
Fülembé sűgja: hidd el, hogy áttörsz
Minden méltatlan körülményen,
Power and goodwill a tükörképem.

Cukormáz kövül a kötelékre,
Sorsfonál ez, kövesd végre,
Szívtüzet gyújtok, a múltat áthúzó,
A hang benned szóljon, véredben zúgjon!

A kottám hullámos, rászáradt pár Balaton-csepp,
The message is áldásos: szállj szabadon, fenn!
Színeid átfolynak, át a közöny fátylán,
Jóremény, *take my hand*, nem hagylak árván.

Cukormáz kövül a kötelékre,
Sorsfonál ez, kövesd végre,
Szívtűzet gyújtok, a múltat áthúzom,
A hang benned szóljon, véredben zúgjon!

Gáll Júlia: A bennem élő hang

A csendben éltem, hangtalan,
de bennem szólt gondolatban
egy visszhang, amit nem hallott senki,
mégis próbált átértékelni.

A rajzlap volt a menedék,
hová a félő szív belép,
s a ceruza, mint halk tanú,
vonalba mondta, mi fáj, mi jó.

Te fényben álltál, zaj között,
a világ mégis ellökött
Ezer szem nézett csillogón,
mégis magány volt a dobogón.

A dallamodban repedt fény,
a hangod mögött másik én,
s mikor rám néztél, megdermedt
a zaj, a fény a rengetegén.

Csendem végre értelmet nyert,
a világ bennem rendet talált,
s a zajod mellém puhán simult,
mint partot érő halk hullám.

A hangom végre útra kelt,
nem szorított már félelem,
s megértettem, nem kell zaj,
csak az, hogy halljam önmagam.

Így lett a hang, mit rejtegettem,
a szó, amit halkán kiejtettem.
A csendből kinőtt dallamom,
s most végre él, kimondhatom.

Garajszki Rozika: Jól vagyok!

Az apám egy híres rockzenész,
ettől az életem teljesen kész!
Látni nem láttam, de tudom, hogy van,
néha büntit kapok így a távolban!
büntit ... így ... távolban!
De jól vagyok!

Az anyám a billentyűk virtuóza,
jobban érdekelte egy zongoraóra!
Néha egy fényképet láttam róla,
de sose tanított semmi jóra!
sose ... semmi ... jóra!
De jól vagyok!

Haverokkal élem az életem,
néha kicsi, néha túl nagy a méretem!
ha befogom a szám, jól vagyok,
de nem ettől leszünk majd nagyok!
ettől ... majd ... nagyok!
De jól vagyok!

A törődés nem az erősségem,
az életem elég hanyagul élem!
Ki utamba kerül azt félre tolom,
Mert magamat jobbnak gondolom!
magamat ... jobbnak ... gondolom!
De jól vagyok!

Nem a fater árnyékaként szeretnék élni,
tőle még többet szeretnék elérni!
A jövőmért már erővel harcolok,
kinyúlt pólókra szignókat karcolok!
pólókra ... szignót ... karcolok!
De jól vagyok!

A zenekarommal könyörtelen leszek,
értük és ellenük mindent megteszek!
Négy hülye gyereket összehozok,
a közönségnek ennyivel tartozok!
Közönségnek ... tartozok!
De jól vagyok!

A hol én vagyok, ott szakad a húr,
mert mindig kell valami meglepő, új!
A színpadon ugrálok, tombolok
A hangom az mit nektek adhatok!
Hangom ... nektek ... adhatok!
De jól vagyok!

Halászné Magyar Márta: A rajzod és a hangom

Rajzoltál egy álmot magadnak,
Napfényből húztál köré falat,
én még csak árnyék voltam benne,
csupán körvonal volt a testem.

Bennem született egy halk dallam,
álmomról énekeltem dalban,
vártam valakire már nagyon,
téged hívott a belső hangom.

Rajz és a hang végül összeért,
mindent megteszek az álmodért,
benne maradsz már minden dalban,
álmunkból valóság lett lassan.

(refr.)

A bennünk született hang és rajz
álmokból valóságot akart.

Énem nem csak körvonal marad,
szívembe berajzoltad magad,
hangom dalt dúdolt a lelkedbe,
rajzlapon a kotta nincs elveszve.

Ketten rajzoljuk a dalt tovább,
festünk szívből született kottát,
élet színpadán együtt állunk,
van hanggal rajzolt valóságunk.

(refr.)

A bennünk született hang és rajz
álmokból valóságot akart.

A bennünk született hang és rajz
álmokból valóságot kavart.

Halászné Magyar Márta: Rajz a hanghoz

Már rég téged kerestelek mindenütt,
hangom hangosan szólt, szinte csikorgott,
az igazság a lelkem mélyén feküdt,
míg eszem a külsőség körül forgott.

Most úgy látom, hogy a szürke is színes,
friss virágszál soha el nem konyul,
az egyszerű is lehet szép, mives,
és a hírnév szólhat olykor átokul.

Hang halkan is hathat, lehet extra,
nyújthat vigaszt, akár hozhat enyhét,
rajzmappában megbújhat legenda,
hanghoz rajz adhat összetartó enyvet.

Egymást szeretni bőven van okunk,
megelevenedett rajzról szól dalunk.

Halászné Magyar Márta: Rajzaidnak lapjai

Rohannak az ifjúságunk napjai,
nem fiatalítanak letűnt korok,
előttem rajzaidnak lapjai,
előtted dalszövegeim halk sorok.

Ámulva nézem a valóság rajzát,
úgy tűnik, talán ébren álmodok,
füledbe dalolom lelkem hangját,
kiénekléséhez kevés a torok.

Nincsenek köztünk felesleges körök,
múltunk a miénk, de nem vágyunk vissza,
megelevenednek az örömök,
párnánk most az örömkönnyeket issza.

Átúsznám érted akár a tengert,
szívem szerelemmel boldogan megtelt.

Halászné Magyar Márta: Rólad szól az ének

Egy ideje már rólad szól az ének,
a dalaim csak hozzád íródnak,
rajzaidat őrzik szívemben szépek,
azokat soha ki nem rádióznak.

Szemeid csillagok, ragyogó szépek,
én már csakis téged látlak csinosnak,
kettőnkéről készülnek kedves képek,
melyekből a színek ki nem fogynak.

Rajz a hanggal ölt egységet, formát,
dallam sejtelmes körvonalat keres,
végre valós harmóniát talál.

Életünk lapjai egymást vonzzák,
ezeket egy kötetbe fűzni helyes,
közösén olvassuk, könyvük visszavár.

Lénárt Angéla: VALLOMÁS

1st verse

Ma is üres volt a ház, csak a csend volt a barátom.
Minden este az üresség vesz körbe,
és a remény, hogy a holnap más lesz.
Hallom a közeli léptek zaját, mely mégis egyre távoli.

2nd verse

Nem vagytok itt, ami oly nagy fájdalom,
A könnyek lettek az én bánatom.
De ha hibázom mégis észrevesztek,
pedig csak egy szót, egy érintést kérek.

Refrain

Úgy érzem árva lettem, ki láthatatlanul él köztetek.
S fejemben állandóan egy kérdés lüktet szüntelen;
Vajon miért nem szerettek?
Hiába a látszat, hiába minden, csak a leghőbb vágyam nincsen.
Belül az üresség fog el, de ott a remény, hogy egyszer szeretni fogtok,
szeretni fogtok.

Bridge

Nem kértem mégis ide születtem, de csak egy idegen lettem.

3th verse

A hatalmas terekben elveszek, a vágyam, hogy itt legyetek.
Pedig tudom az életek nélkülüm is zajlik sebesen.
Míg szívem vérzik csendesen, s a hiány sem szűnik rendesen.
Az éles fájdalmat magamba temettem teljesen.

4th verse

Ketten mindig szerettek, hiába nem vérszerintiek.
A csendet köztünk magamba vésstem.
Szeretet, és békét ott leltem,
kiket nem ismertem, mégis elfogadtak engem.

Refrain

Úgy érzem árva lettem, ki láthatatlanul él köztetek.
S fejemben állandóan egy kérdés lüktet szüntelen;
Vajon miért nem szerettek?
Hiába a látszat, hiába minden, csak a leghőbb vágyam nincsen.
Belül az üresség fog el, de ott a remény, hogy egyszer szeretni fogtok,
szeretni fogtok.

Márton Csilla: A HANG BENNEM – Húsz év múlva...

Volt idő, amikor a hang csak félve áradt,
Sötét démon-tűz simította végig a vágyat.
Fiatal voltam, s rám omlottak az éjszakák,
A bujaság, a pénz súgta rám a csábítás dalát.
A gitár csak morgott, vad, kóbor állat,
A vágy szélén remegett minden hangja még,
S én hagytam, hadd vigyen, mint vak éjjeli lángot,
De minden dallam másnak szólt, nem volt saját cél.

(Refrén)

Most a húrok alatt szív dobog,
Családom ritmusa hív, ragyog.
A gitár hangja már nem tépi szét,
Szíveket hevít, s bennem él a fény.
Negyven év után megértettem,
Hogy a dal nem rólam szól – értük születik bennem,
S a hang végül otthonra lel szívem csendjében.
A húrok szívdobbanást visznek a lelkekbe.

(2. vers)

Az idő lassan csorgott, mint szelíd patak,
A tükrök szava szólt: változz, ember, itt az út.
A múltam lángja rég kihunyt, csak füst maradt,

De a család lett az új dal, ami bennem fut.
Most minden rezdülésük fény a fényben,
Minden mosolyuk egy új dallam, új remény,
S ha megszólal a gitár, már nem démon szól belém,
Csak az ő szívük árnya simít végig csendesen felém.

(Refrén)

Most a húrok alatt szív dobog,
Családom ritmusa hív, ragyog.
A gitár hangja már nem tépi szét,
Szíveket hevít, s bennem él a fény.
Negyven év után megértettem,
Hogy a dal nem rólam szól – értük születik bennem,
S a hang végül otthonra lel szívem csendjében.
A húrok szívdobbanást visznek a lelkekbe.

(Híd)

A múlt sötétje halkul már,
A fény zenéje átkarol,
A húrok fölött új világ,
Hol minden hang hazatalál.

(Refrén – záró)

Most a húrok alatt szív dobog,
Családom ritmusa hív, ragyog.
A gitár hangja már örök emlék,
Szíveket hevít, nem éget – csak beszél.
Negyven év után megérkeztem,
A dallam otthonában él már bennem.
A hang most tisztán szól, s rám talál,
A húrok mögött ott dobog a család.

MM: Álmodom

Álmodom azt, hogy veled játszom,
Álmodom, mert álmodni olyan jó.
Most a zongora minden hangja
Csak téged hív, és neked szól.

Gyere most és játszunk újra
Azt, hogy az álom mindig új és jó.
Hiszen a zongora hangjai is nekünk szólnak
Van idő mindent újra kezdeni.

Ref.:

Álmodom, hogy itt vagy, és fogod a kezem
Álmodom azt, hogy a Balaton lágy hullámain
Együtt figyeljük, míg te rajzolsz én játszom
S minden hang csak Neked szól.

De most a csend vesz körül és semmi más,
Az árnyak a falon játszanak csupán.
Minden dallam mely téged hív a zongorán
Immár halkán szól csupán.

Én álmodom, hogy játszunk,
S a szívünk újra együtt dobban.
Álmodom, hogy a zongora újra megszólal
Csak gyere és álmodjunk újra megint.

Ref.:

Álmodom, hogy itt vagy és fogod a kezem
Álmodom azt, hogy a Balaton lágy hullámain
Együtt figyeljük, míg te rajzolsz én játszom
S minden hang csak Neked szól.

Ez így jó...

Újra szól a zongora
S Te itt vagy újra velem
Rajzolsz és nevetsz
Még én éneklek Neked!

A mosolyod mindent beragyog
S újra álmodhatok veled!

Oláh Timi: Noel dala Flórához

A lány a parton kezében cerka van,
Rajzol elszántan a szívem megdobbán.a haja ragyog a napfényben
csodaszép,
Lépteim közelednek feléd!

Refren

A lány a parton elvarázsolt engem,
Nincs mit tennem,
Veled haladni tovább,
Ez egy csoda világ, ez egy csoda világ

Elvoltam veszve, csak jártam az utam, de nem tudtam merre, hova tovább.
Magányos világban önös érdekek várnak,

Kigyók , keselyűk köröznak mindenhol,
Nincs béke, nyugalom de én vártam tovább

. Refren

A lány a parton elvarázsolt engem,
Nincs mit tennem,
Veled haladni tovább,
Ez egy csoda világ, ez egy csoda világ

S te jöttél és adtál nekem valamit, mit soha nem éreztem még,
Veled ragyog a Nap és kék fent az ég. Most már a szívem tiéd.Minden
percben tiéd!

Pálinkás Angéla: A csend beszél

Hallgatom a csendet, ami bennem él,
Rejtett szavak, amiket senki sem ért.
Reflektorfényben élek,
mégis láthatatlan vagyok,
Minden gondolatom magamban tartom.

Az álmaimban eljöttél
Minden éjjel kérleltél
Eresszem ki a hangom
De csak a csend beszél.

Refrén:

Gyere csak velem, fogd meg a kezem
Együtt kiabáljuk elég legyen!
A mi hangunk a lehangosabb
Mi értjük meg igazán a kimondatlan szavakat!

A szemed tükrében elvesztem rég
A lényed ad erőt nekem még
Nélküled üres minden emlék
Kitárom kezem ölelj még.

Szerelmes szavakat suttogok füledbe
Szívem szaporán ver, lüktetve.
Az álom lassan a végéhez ér,
Egyedül maradtam a csend beszél.

Refrén:

Gyere csak velem, fogd meg a kezem
Együtt kiabáljuk elég legyen!

A mi hangunk a leghangosabb
Mi értjük meg igazán a kimondatlan szavakat!

Átkötés:

A hang bennem a mi történetünk
Sky S.T. papírra vetette nekünk
Gyengéd és romantikus
Érzelmekben gazdag
Nem komikus.

Refrén:

Gyere csak velem, fogd meg a kezem
Együtt kiabáljuk elég legyen!
A mi hangunk a leghangosabb
Mi értjük meg igazán a kimondatlan szavakat!

A csend beszél.
A csend beszél.

Sohár Villő: Azon a nyáron

Azon a nyáron minden megváltozott
Megtaláltam azt a lányt, akiért a szívem dobog
Neki hála megszületett egy új sláger/ dal
Ő szeretet adott (amire már régóta vágytam) és szerelmet
Én pedig a láthatatlanból láthatóvá tettem

Zovát Tünde: Te vagy a kedvenc dallamom

Minden este téged látlak,
te vagy a fény az éjszakában,
te vagy a meg nem írt dalban a dallam,
téged látlak minden hajnalban.

Minden álmomban téged látlak,
minden nap csak téged várlak.
Szívem és a lelkem is veled szállnak,
ezek a dallamok most ránk találhatnak.

A kedvenc dallamom te vagy, Flóra,
veled egy álom vált valóra.

A fejed fölött ott lebeg a glória,
ez lenne az én szívem sztorija.

A szemedben csillagfény ragyog,
nélküled üres minden napom.
Flóra, előtted nincs több titkom,
minden szóban csak a te nevedet hallom.

Veled minden perc egy csoda,
veled minden percet imádok, Flóra.
Most minden dallam hozzád száll,
az én szívem a tiéd már.

Ha véget ér majd ez a dallam,
tudom, újra kezdjük halkan.
Amíg élek, bennem szól:
Te vagy a kedvenc dallamom, Flóra!